

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23	Utgitt 13 juni	1941
Innhold.		Side
Forordn. om arbeidshjelp til jord- og skogbruk		459
» om gjennomføring av husleieloven i Bærum		463
» om gjennomføring av husleieloven i Drammen		463
» om innføring av offentlig kjøttkontroll i Voss		464
» om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettvidner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943.....		464
» om avgift til Arbeiderfondet.....		466
» om skatt av bankinnskudd for 1941—42		467
» om laks- og sjøaurefisket i Hagneselva og Svartaen, Hedrum.....		467
» om endringer i næringsmiddelforskriftene for såvidt angår kaffe og te m. v.		467
» om bestrykningsmidler og kitt		468
» om endring i forordn. om opprettelse av Norges lærstyre		471
» om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval.....		471
Midlert. forordn. om panthaveres fortrinsrett i registreringspliktige skip for renter		472
Forordn. om plikt til å avstå kaffe og te til utjevning av beholdninger		473
» om avgift til staten av kjøpe- og brukstillatelser for trelast av gran og furu		473
Rettelse		474

Forordning om arbeidshjelp til jord- og 27 mai. skogbruk.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Når behovet for arbeidshjelp i jordbruk (herunder gartneri) eller skogbruk ikke kan bli dekket ved tilvising av arbeidsløse eller andre som frivillig søker slikt arbeid, kan det stedlige organ for arbeidsformidlingen pålegge arbeidsfør person midlertidig å ta arbeid i jordbruk eller skogbruk eller annet arbeid som stedfortreder for en som utfører jord- eller skogbruksarbeid etter pålegg.

27 mai. Under samme vilkår kan heste- og motorvante folk bli pålagt å ta kjøring og annet arbeid med hester, traktorer eller biler som blir utskrevet etter forordning om rådgjerder til å auke jordbruksproduksjonen.

Pålegg gis for bestemt tid. Det kan fornyes, men må sammenlagt ikke strekke seg ut over tre måneder.

§ 2. Bedrifter som sysselsetter arbeidstakere som er skikket til jordbruksarbeid, kan bli pålagt midlertidig å stanse eller innskrenke arbeidet i onnetidene såfremt det ikke av samfunnsmessige omsyn er påkrevd at arbeidet i bedriften blir holdt i gang uavkortet. Pålegg gis av Sosialdepartementet, i tilfelle etter samråd med andre departementer og myndigheter.

Vedkommende bedrifter kan bli tilstått skadeserstatning. Denne blir fastsatt etter nærmere bestemmelse av Sosialdepartementet i samråd med Finans- og tolldepartementet.

§ 3. Personer som blir pålagt arbeid i jordbruk eller skogbruk etter § 1 eller som blir frigitt til slikt arbeid ved pålegg etter § 2, får dekket nødvendige utgifter til reise med jernbane, ruteskip eller rutegående motorvogn fra oppholdsstedet til arbeidsstedet når arbeidet tar til, og fra arbeidsstedet til hjemstedet når det slutter, forutsatt at reisen en vei er minst 20 km. Videre betales i kostvederlag kr. 4 pr. helt reisedøgn, dersom reisen den ene vei varer mer enn ett døgn. Skyss- og kostvederlag ved tilbakereisen blir dog ikke betalt til den som slutter arbeidet før den tid pålegget gjelder er utløpet, med mindre arbeidsformidlingen finner at det var tvingende grunn til å slutte arbeidet før.

Utgiftene dekkes av arbeidsløshetsstrygdens midler mot tilbakebetaling av staten.

§ 4. Den som har fått pålegg etter § 1, skal innen de frister som følger av annet og tredje ledd melde seg personlig hos den arbeidsgiver han skal arbeide for. Er arbeidsgiveren ikke oppgitt i pålegget melder han seg til arbeidsformidlingen på arbeidsstedet.

Er det ikke satt noen annen frist skal arbeidsgiveren, dersom den tjenestepiktige er i arbeid, frigi ham senest 3 dager etter at han har fått beskjed om pålegget. Den tjenestepiktige skal melde seg på det nye arbeidssted innen ytterligere 3 dager fra han ble frigitt, i fall annen frist ikke er fastsatt i pålegget.

Står den tjenestepiktige ikke i arbeid, skal han i fall annen frist ikke er satt, like ens melde seg på det nye arbeidssted innen 3 dager etter at pålegget er mottatt.

§ 5. Den som utfører arbeid pålagt etter § 1 må ikke i den tid pålegget gjelder slutte arbeidet uten samtykke av den offentlige arbeidsformidling med mindre arbeidsgiver og arbeidstaker er enige om å bringe arbeidsforholdet til opphør.

Denne bestemmelse gjør ingen endring i § 3 i forordning av 27 mai. 1 februar 1941 om tjeneste i regimentet Nordland.

Arbeidsgiveren kan ikke mot arbeidstakerens vilje bringe tilsettinga til opphør i den tid pålegget gjelder uten samtykke av arbeidsformidlingen.

Har arbeidet vært forholdsvis kortvarig, kan arbeidsformidlingen sette som vilkår for å gi samtykke at arbeidsgiveren dekker mulige utgifter til reise som pålegget har påført arbeidstakeren eller det offentlige.

§ 6. Betaler ikke arbeidsgiveren skyldig lønn til den som utfører arbeid pålagt etter § 1, kan arbeidstakeren kreve at kommunen dekker lønna. Når kommunen betaler lønna, trer den inn i kravet på arbeidsgiveren. Kravet kan drives inn ved utpanting.

§ 7. Arbeidet skal lønnes etter bestemmelsene i tariffavtale, om arbeidsgiveren er bundet til slik avtale. I motsatt fall skal lønna være i samsvar med hovedtariffavtalene mellom Jordbrukets arbeidsgiverforening eller Skogbrukets arbeidsgiverforening på den ene sida og Arbeidernes faglige landsorganisasjon, Norsk skog- og landarbeiderforbund og vedkommende avdelinger av forbundet på den andre. Gjelder det for andre arbeidsgivere i samme arbeidsgren i distriktet særskilt tariffavtale, skal dog denne følges.

For gartneribedrifter kan lønnstariff i særlige tilfelle fastsettes av kretsmeglingsmannen.

Tvist om hva lønna i det enkelte tilfelle blir etter reglene i de foregående ledd, kan bringes inn for lederen av arbeidsformidlingen på stedet. Hans vedtak kan ankes inn for kretsmeglingsmannen som avgjør tvisten med endelig virkning.

For øvrig gjelder de arbeidsvilkår som etter lov eller sedvane gjelder for tilsvarende arbeid på stedet når arbeidsforholdet bygger på avtale.

§ 8. Reglene i lov om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av innkalling til militærtjeneste m. v. av 29 mars 1940, skal gjelde på tilsvarende måte for arbeidstakere som er borte fra sin stilling på grunn av pålegg etter denne forordning.

§ 9. Begjæring om pålegg settes fram for arbeidsformidlingen i den kommune der arbeidshjelpen trengs. Arbeidsformidlingen skal straks bringe på det rene om det kan tilvises arbeidsløse eller andre som vil ta arbeidet frivillig, og i tilfelle foreta tilvisning.

Kan det ikke tilvises tilstrekkelig arbeidshjelp på den måte som er nevnt i første ledd, gir i tilfelle arbeidsformidlingen pålegg etter § 1.

Gjelder pålegg etter § 1 personer som vil gå ned i inntekt ved å ta jordbruks- eller skogbruksarbeid, bør pålegg

27 mai. i første rekke gis til dem som ikke har noen å forsørge eller som har liten forsørgingsbyrde. Formidlingen bør også ta omsyn til betydningen av den virksomhet som vedkommende i tilfelle blir tatt fra og omstendighetene ellers i det enkelte tilfelle, slik at pålegg kan bli gjennomført med minst mulig skade og ulempe for så vel arbeidstakere som arbeidsgivere.

Når pålegg virker særlig hardt, kan det ytes stønad til sikring av et passende underhold for familien. Stønaden blir ytt etter nærmere regler som Sosialdepartementet gir i samråd med Finans- og tolldepartementet.

§ 10. Pålegg etter § 1 og § 2 skal gis skriftlig. Er den som får pålegget i arbeid når pålegget blir gitt, skal gjenpart av dette straks sendes til den arbeidsgiver som han blir tatt fra.

§ 11. Den som direkte berøres av vedtak som er gjort av den lokale arbeidsformidling etter denne forordning, kan anke vedtaket inn for distriktskontoret for arbeidsformidling, dog ikke vedtak i lønsspørsmål etter § 7. Gjelder det et spørsmål som har betydning ut over den foreliggende sak, kan avgjørelse av distriktskontoret ankes til Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd. Distriktskontoret avgjør i samband med vedtaket om dette gjelder et spørsmål av den art som er nevnt i foregående punktum.

Ankefristen er en uke regnet fra den dag vedkommende ble kjent med vedtaket.

Erklæring om anke fritar ikke for å etterkomme et pålegg med mindre det blir bestemt av det formidlingsorgan hvis vedtak påankes.

Vedtak som et formidlingsorgan gjør etter denne forordning kan ikke prøves av domstolene.

§ 12. Offentlige og kommunale myndigheter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi arbeidsformidlingen opplysninger og annen hjelp den trenger til å gjennomføre denne forordning.

§ 13. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller pålegg eller forskrifter gitt med hjemmel i den, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirkning til slik overtreddelse. Det skal regnes som medvirkning at arbeidsgiver i strid med pålegg til arbeidstaker lar ham fortsette hos seg ut over den frist som følger av § 4.

§ 14. Denne forordning gjelder til 31 oktober 1941.

Oslo 27 mai 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

Knut Carlson.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

29 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Bærum herred, Akershus fylke, 14 mai 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bærum, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

1. Reglene i kapitel 7 i loven med unnatak av § 40 skal gjelde i Bærum kommune.

2. Unnataket i § 38 tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år som bor på ett rom.

3. For beboelsesleiligheter på inntil to rom med eller uten kjøkken skal oppsiing skje med minst 4 måneders varsel og flyttedagene skal være 1 mars, 1 juni, 1 september og 1 desember.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

29 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Drammen 15 mai 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Drammen, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Reglene i §§ 35, 36, 37, 38 og 39 i husleieloven skal gjelde i Drammen kommune.

§ 2. Unnataket i § 38, tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år som bor på ett rom.

§ 3. For alle andre leieforhold enn dem som er nevnt i lovens § 8 nr. 1, 2 og 3 skal oppsiing skje innen nyår til fraflytning april flyttedag og innen St. Hans til fraflytting oktober flyttedag.

§ 4. For alle andre leieforhold enn dem som er nevnt i lovens § 9 nr. 1 og 2 skal flyttedagene være tredje tirsdag i april og tredje tirsdag i oktober. Dersom tredje tirsdag i april er dagen etter annen påskedag skal flyttedagen være den følgende torsdag.

§ 5. Reglene i lovens § 13, første og andre ledd, og i § 18, første ledd, skal være ufravikelige.

§ 6. Reglene i lovens § 8 nr. 5 skal være ufravikelige.

§ 7. Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regel gjelder ikke i tilfelle av at det husrom det spørres om, skal være til kontor, butikk, lager eller lignende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig. Dette blir i tilfelle av tvist avgjort av vedkommende departement.

Brott på forbudet blir straffet med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

31 mai. Forordning. (Landbruksdepartementet.)

I samsvar med vedtak åt ordføreren i Voss herad, Hordaland fylke, frå 25 mars og 3 mai 1941 vert om innføring av offentlig kjøtkontroll fastsett:

§ 1. Innan Voss herad skal alt som vert slakta eller tilført som ferskt slaktekjøt av hest, storfe, gris, sau, geit og rein, som skal nyttast til folkeføda og som vert bode fram til sal innan heradet, verta granska og kontrollert av kommunal kontrollør som skal vera veterinær.

§ 2. Syning av slaktedyra og kontroll av slaktet skal vera til desse tider:

Kvardager frå kl. 10—kl. 11,30 og frå kl. 17—kl. 18 med unntak av smaleslakting om hausten, då kontrolløren må ta den tida han treng.

§ 3. Slaktinga skal vera til desse tider:

Frå kl. 10—kl. 18 med unntak av smaleslaktinga om hausten, då tida vert frå kl. 9—kl. 23.

§ 4. Kjøtkontrollen skal gjerast etter dei føresegner som til kvar tid er fastsette for offentlig kjøtkontroll.

§ 5. Denne forordninga tek til å gjelda frå den tida Veterinærdirektøren fastsett.

4 juni. Forordning om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943.

§ 1. Funksjonstiden for de nåværende forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner (jfr. forordning av 15 november 1940 om utsettelse av valgene av forliksmenn m. v.) utløper 15 oktober 1941.

§ 2. Forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden etter 16 oktober 1941 skal nevnes opp etter reglene i denne forordning.

Domstollovens regler om vilkårene for å kunne velges til forliksmann m. v. og om rett til å nekte å motta valg gjelder tilsvarende ved oppnevning etter denne forordning, for så vidt ikke annet følger av forordningens regler.

Oppnevningene gjelder til 15 oktober 1943.

§ 3. Forliksmenn med varamenn oppnevnes av ordføreren i møte med formennene innen 1 september 1941. Formannen i forliksrådet oppnevnes først. For øvrig bestemmes rekkefølgen av forliksmennene av den orden hvori oppnevning skjer.

Justisdepartementet eller den det bemyndiger kan kreve at saken blir lagt fram for departementet til endelig avgjø-

relse. Slikt krav må settes fram innen 14 dager etter oppnevningen. 4 juni.

Resultatet av oppnevningen innberettes til fylkesmannen. Finner han oppnevningen lovlig, stadfester han den, ellers påbyr han at det i fornøden utstrekning skal foretas ny oppnevning. Når en oppnevning er lagt fram for departementet, utøver dette den myndighet som her er lagt til fylkesmannen.

§ 4. I de tilfelle som er nevnt i domstollovens § 59, første ledd, oppnevnes ny forliksmann av ordføreren.

Hvorvidt en forliksmann skal tillates å fratre sin stilling før tiden (jfr. domstollovens § 59, annet ledd), avgjøres av ordføreren, som i tilfelle oppnevner ny forliksmann.

For disse oppnevninger gjelder reglene i § 3, jfr. § 2, så langt de høver.

§ 5. Lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner oppnevnes av ordføreren i møte med formennene. Ved oppnevningen er ordføreren ikke bundet av det kommunale manntall. Rettsvitner oppnevnes blant dem som har statsborgerlig stemmerett etter reglene i grunnlovens § 50, jfr. § 53, og som fra og med 31 desember 1940 har bodd og fremdeles bor i kommunen.

§ 6. Senest 15 juli 1941 skal lagmennene og herreds- og bydommerne underrette ordføreren om antallet av lagrettemenn og domsmenn som skal oppnevnes i kommunen, jfr. domstollovens §§ 70 og 71. Samtidig skal det gis underretning hvis det antas å være behov for å øke antallet av skjønnsmenn. Det skal i dette tilfelle gis forslag til det antall skjønnsmenn som bør oppnevnes utenom utvalgene av lagrettemenn og domsmenn, jfr. domstollovens § 79.

§ 7. Ordføreren skal oppnevne en assisterende nemnd som skal forberede oppnevningen. Nemnda skal bestå av manntallsføreren (manntallsførerne) og etter ordførerens bestemmelse 2—5 personer oppnevnt blant formennene. Ordføreren bestemmer hvem som skal være formann. Nemnda er vedtaksfør når manntallsføreren (manntallsførerne) og minst to andre medlemmer er til stede. Vedtak fattes med stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.

§ 8. Nemnda avgjør alle begjæringer om å bli fritatt for oppnevning. Senest 15 august 1941 skal den legge fram for ordføreren forslag til nye lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner.

Forslaget skal legges ut til alminnelig ettersyn i to uker. Utlekkingen skal kunngjøres på hensiktsmessig måte. Kunngjøringen skal inneholde oppfordring til enhver som har noe å innvende, om å komme med det innen en frist som ordfø-

4 juni. reren fastsetter. Utgiftene til kunngjøring bæres av kommunen.

§ 9. Innen 15 september 1941 foretar ordføreren oppnevningen i møte med formennene. Manntallsføreren (manntallsførerne) skal være til stede i dette møte.

Justisdepartementet eller den det bemyndiger kan kreve at saken blir lagt fram for departementet til endelig avgjørelse. Slikt krav må settes fram innen 14 dager etter oppnevningen.

§ 10. Manntallsføreren (manntallsførerne) skal føre liste over de oppnevnte lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner, og skal besørge resultatet av oppnevningen gjort kjent etter reglene i domstolloven § 80. §§ 81—83 får tilsvarende anvendelse.

§ 11. Reglene i domstollovens kapitel 3 og 4 gjelder i den utstrekning de ikke er endret ved denne forordning.

§ 12. Fra 16 oktober 1941 oppheves forordning av 15 november 1940 om utsettelse av valgene av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, rettsvitner og skjønnsmenn.

Oslo 4 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

5 juni. **Forordning om avgift til Arbeiderfondet.**

For budsjett-terminen fra 1 juli 1941 til 30 juni 1942 erlegges avgift til Arbeiderfondet av overskudd som er innvunnet i 1940 eller i det regnskapsår som utløp i 1940 etter følgende regler:

A. Aksjeselskaper.

Aksjeselskaper skal svare avgift for det regnskapsår for hvilket aksjonærene får utbytte over 6 pst. av summen av aksjekapitalen ved regnskapsårets begynnelse og fond, dog unntatt skattefond og fond som holdes atskilt fra selskapets midler. Avgiften skal motsvare to tiendedeler av det overskytende utbytte.

Like med utbytte regnes enhver betaling til aksjonærene — også ved selskapsoppløsning — bortsett fra tilbakebetaling av innbetalt aksjekapital.

B. Andre selskaper enn aksjeselskaper samt enkeltmannsbedrifter.

Andre selskaper enn aksjeselskaper samt enkeltmannsbedrifter skal svare avgift for det regnskapsår hvori overskuddet utgjør over 10 pst. av nettoformuen ved regnskaps-

årets begynnelse. Avgiften skal utgjøre 5 pst. av den over- 5 juni.
skytende del av overskuddet. Overskuddet beregnes uten fra-
drag for inntekts- og formuesskatter til stat og kommune,
men med fratrekk for rimelig godtgjørelse for selskapsmed-
lemmenes eller bedriftsinnehaverens arbeid. Fratrekket må
godkjennes av departementet.

Oslo 5 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning om skatt av bankinnskudd for 5 juni.
1941—42.

For budsjett-terminen 1 juli 1941 til 30 juni 1942 er-
legges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regn-
skapsår 1941 med 25 prosent av renteavkastningen på den
enkelte innskyters konto. Skatten forfaller til betaling 2
januar 1942.

Av skatt som ikke er betalt innen 1 mars 1942, svares
rente med 4½ prosent p. a.

Oslo 5 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

5 juni.

1. I Hagneselva og Svartåen i Hedrum her-
red, Vestfold fylke, er det tillatt å fiske laks og sjø-
aure med stang til og med 14 oktober.

2. Denne forordning gjelder inntil videre, dog ikke lenger
enn til utgangen av året 1945.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

6 juni.

I de ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 i henhold
til loven om tilsyn med næringsmidler fastsatte forskrifter
gjøres for så vidt angår avsnittet om kaffe og te
samt erstatningsmidler for disse vareslag
følgende endringer:

I § 1, tredje ledd, annet punktum sløyfes setningen «uten
at dette deklarerer», slik at tredje ledd i sin helhet kommer
til å lyde så:

Malt brent kaffe skal være tilberedt av vare som nevnt
i de to foregående ledd. Den må ikke være berøvet noen
av sine bestanddeler og må ikke være oppblandet med

- 6 juni. kaffegrut, røstede cerealier eller andre stoffer (jfr. nedenfor i § 4). Den må heller ikke underkastes behandling som øker vekten. Kaffens innhold av sand (saltsyreuopløselig aske) må ikke overstige 1 gram pr. 100 gram av varen.

§ 4 skal lyde så:

Vare som ikke er kaffe og blanding av slik vare med kaffe eller annet stoff skal betegnes som kaffeerstatning, når de er bestemt til å erstatte eller brukes som kaffe. Er varen eller blandingen bestemt til å settes til kaffe, skal den betegnes som kaffetilsetning. Ved siden av disse betegnelser kan også brukes tilvirkerens firmanavn eller et fantasinavn eller begge deler. Som tilleggsbetegnelse kan også brukes navn som angir varens eller blandingens virkelige opprinnelse (etter hovedbestanddelene), f. eks. maltkaffe, rugkaffe og lignende.

Kaffeerstatning og kaffetilsetning må bare være tilvirket av ubedervet vegetabilsk råstoff og/eller sukker eller sirup av sånn beskaffenhet at en derav tilberedt drikk kan nytes uten skade for helsen.

Til varen kan settes koffein samt ikke giftige naturlige eller kunstige smaks- og luktstoffer. Koffeinnet må i tilfelle være satt til på en sånn måte at det ikke kan fordele seg ujevnt i varen og må ikke utgjøre over 1 gram pr. 100 gram av varen, medregnet mulig koffein i råstoffene. Koffeininnholdet må angis på emballasjen.

Angis det på emballasje, i reklame eller på annen måte at kaffeerstatning eller kaffetilsetning inneholder kaffe, må denne tilfredsstille kravene i §§ 1 og 2. Innholdet av kaffe må i så fall være påført emballasjen angitt i gram pr. 100 gram av varen.

Vare som omhandlet i denne paragraf, må bare selges i særskilt, dertil bestemt emballasje, forsynt med tilvirkerens navn og adresse, eller såfremt varen er innført, med importørens navn og adresse. Alle angivelser skal være i samnhøve med de alminnelige forskrifters § 8, dog således at angivelsene om varens innhold av kaffe og koffein i tilfelle bare behøver å ha tydelige, ikke over 3 mm høye typer.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på vare eller blandinger som er bestemt til å erstatte te (teerstatning) eller å settes til te (tetilsetning). Koffeininnholdet må ikke utgjøre mer enn 3 gram pr. 100 gram av varen.

- 7 juni. **Forordning om bestrykningsmidler og kitt.**

§ 1. *Forordningens omfang.* Denne forordning gjelder for bestrykningsmidler (maling og lakker etc.) og kitt (herunder

sparkelmasse) som inneholder ett eller flere av følgende 7 juni. stoffer:

Vegetabiliske oljer og fett og fettsyrer av disse.

Animalske oljer og fett og fettsyrer av disse.

Syntetiske fettsyrer.

Talloljer og talloljeprodukter.

Lakkråstoffer og mellomprodukter (f. eks. bindemiddel og kunstharpiks) som er fremstillet under anvendelse av ett eller flere forannevnte stoffer.

§ 2. *Produksjon av bestrykningsmidler og kitt.* Fra 1 juli 1941 fordeler Direktoratet for industriforsyning de råstoffer som er nevnt i § 1 på produsenter av bestrykningsmidler og kitt eller på de produsenter som det finner best skikket til å utnytte slike råstoffer.

Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om fremstilling av alle slags bestrykningsmidler og kitt.

§ 3. *Salg av bestrykningsmidler til forhandler og håndverker.* Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om salg av bestrykningsmidler og kitt til forhandler og håndverker.

§ 4. *Salg av bestrykningsmidler til forbruker.* Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning å selge eller på annen måte overdra til forbruker bestrykningsmidler som inneholder ett eller flere av de i § 1 nevnte stoffer.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve bestrykningsmidler som nevnt i første ledd uten slik tillatelse.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for forbruker som skal bruke bestrykningsmidlene til bildende kunst.

§ 5. *Bruk av bestrykningsmidler.* Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning å bruke bestrykningsmidler som inneholder ett eller flere av de i § 1 nevnte stoffer til bestrykning, innvendig og utvendig, og til kamuflasjemaling av:

a. Alle slags byggverk og deler av byggverk, veier og plasser.

Med byggverk forstås i denne forordning beboelseshus, barakker, hytter, kontor-, fabrikk- og verkstedsbygninger, lagerhus, uthus, boder, skur m. v. og damanlegg, elektrisitetsverk, bruer, transportinnretninger og andre industrieanlegg og gjerder.

b. Alle slags møbler.

c. Skip og båter som ikke brukes i ervervsmessig øyemed.

§ 6. *Unntak fra bruksforbudet.* Uten tillatelse etter § 5 kan slike bestrykningsmidler som nevnt brukes til:

a. Jern og stål i byggverk av alle slag.

- 7 juni. b. Nye utvendige vinduer og nye utvendige dører (med rammer) som er direkte utsatt for vær og vind i permanente bygninger og beboelsesbarakker.

§ 7. *Bruk av kitt.* Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning:

- a. Å bruke kitt som inneholder over 10 % slik olje som er nevnt i § 1 til innsetting av loddrette glassruter i treverk og jernkonstruksjoner.
- b. Å bruke kitt som inneholder noen av de i § 1 nevnte stoffer ved innsetting av takruter av glass på jernkonstruksjoner.

§ 8. *Vareangivelse.* Det er forbudt for tilvirker eller leverandør å levere bestrykningsmidler eller kitt som inneholder stoff som omhandlet i § 1 eller mellomprodukter og råstoffer til bestrykningsmidler eller kitt med slikt innhold, uten på tydelig måte å angi at varen er oljeholdig.

§ 9. *Utfyllende bestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

§ 10. *Straff og inndraging.* Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av forordningen.

§ 11. *Overgangsbestemmelser.* Uten tillatelse etter § 5 kan slike bestrykningsmidler som her omhandlet brukes til:

- a. Nødvendig vedlikehold fra beholdninger som er i privat besittelse ved denne forordnings ikrafttreden. Dette gjelder ikke handlende, håndverkere og selskaper.
- b. Fullføring av malerarbeider som er påbegynt ved denne forordnings ikrafttreden. Slik fullføring uten særskilt brukstillatelse må dog bare skje med materialer av egen beholdning og ikke senere enn 15 juli 1941.

§ 12. *Opphevelse av eldre bestemmelser.* Administrasjonsrådets forskrifter av 12 august 1940 om bruk av linolje og oljemaling oppheves ved denne forordnings ikrafttreden.

Fra 1 juli 1941 oppheves Forsyningsdepartementets forskrifter av 23 august 1940 for rasjonering, blanding og omsetning av linolje og forskrifter av samme dag for omsetning av farger og malerverar.

Oslo 7 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Oystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om endring i forordning om opprettelse av Norges lærstyre av 27 mars 1941. 7 juni.

§ 1, punkt 1, i forordning om opprettelse av Norges lærstyre av 27 mars 1941 skal lyde:

1. Det opprettes et Norges lærstyre. Lærstyret kan gi forskrifter om regulering av innførsel, utførsel, fremstilling og omsetning av råstoffer for lær-, lærvare- og skotøyindustrien eller varer fremstillet av slike stoffer. Forskriftene trenger godkjenning av Direktoratet for industriforsyning. Ved disse forskrifter kan det ikke gjøres endring i den bestående valutaregulering ved vareimport eller i de gjeldende bestemmelser om utførselsforbud som håndheves av Handelsdepartementet.

Oslo 7 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om omsetning og behandling 9 juni. m. v. av kjøtt og spekk av kval.

§ 1. Som kval regnes i denne forordning seikval, vågekval, spekkhugger, bottlenose, springer og nise.

§ 2. Det er forbudt for fangere å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere kjøtt av kval til andre enn oppkjøpere som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering. Direktoratet kan sette vilkår for godkjenningen.

§ 3. Forbudet i § 2 gjelder ikke for kval som er fanget eller innbrakt utenfor følgende fangstfelter:

1. Fra Stadt til og med Rørvik.
2. Vestfjorden nord for en linje fra Bodø til Røst.
3. Skagerak fra svenskegrensen til og med Mandal.

Enhver som fanger eller bringer inn kval utenfor de fangstfelter som er omhandlet i første ledd, plikter å gi Direktoratet for proviantering og rasjonering skriftlig melding om hvem han har solgt kjøttet til.

§ 4. Det er forbudt for oppkjøper å selge slikt kjøtt som omfattes av forbudet i § 2, jfr. § 3, til andre enn den Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

Direktoratet kan gi forskrifter eller pålegg om hvorledes slikt kjøtt som omhandlet i første ledd skal behandles eller lagres.

§ 5. Uten samtykke fra Direktoratet for proviantering og rasjonering er det forbudt å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere spekk av kval til andre enn:

- 9 juni. a. Trandamperier som er registrert ved Fiskeridirektoratet i henhold til lover av 22 juni 1928 og 26 juni 1929 om kvalitetskontroll med medisintan, jfr. reglement av 4 oktober 1935;
- b. sildoljefabrikker;
- c. kvalstasjoner som har konsesjon i henhold til lov av 16 juni 1939;
- d. oppkjøpere som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering, jfr. § 2.

Godkjent oppkjøper som ikke selv driver trandamperi som omhandlet i første ledd bokstav a, sildoljefabrikk, eller kvalstasjon som omhandlet i første ledd bokstav c, skal selge spekket videre til bedrift som omhandlet i bokstav a, b eller c.

De bedrifter som er omhandlet i første ledd bokstav a, b eller c kan ikke selge spekket videre, men skal opparbeide det til olje.

§ 6. Kjøp eller annen ervervelse i strid med denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den er forbudt.

§ 7. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av forordningen og gjøre unntak fra bestemmelser i forordningen eller forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den.

§ 8.

- a. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den.

- b. Hvis godkjent oppkjøper med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den eller vilkår som er satt i medhold av § 2, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering kalle tilbake godkjenningen til straffesaken mot ham er endelig avgjort.

Oslo 9 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

- 9 juni. **Midlertidig forordning om panthaveres fortrinnsrett i registreringspliktige skip for renter.**

§ 1. Den i forordning av 12 mars 1790 omhandlede frist

forlenges således at den ikke i noe tilfelle løper ut før 31 9 juni. deember 1942, for så vidt pantet er registreringspliktig skip.

§ 2. Denne forordning er uten anvendelse hvor fortrinsretten er tapt allerede før forordningens ikrafttreden.

Oslo 9 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning om plikt til å avstå kaffe og te 10 juni. til utjevning av beholdninger.

Når en fylkesforsyningsnemnd av almene hensyn krever det, plikter forhandler, bedrift, serveringssted og anstalthusholdning å avstå kaffe og te til den fylkesforsyningsnemnda bestemmer. Avståing kan ikke kreves fra eller til noen som ikke hører inn under fylkesforsyningsnemndas distrikt.

Erstatning fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan bare kreves gjennomført mot kontant betaling av erstatningen eller mot betryggende sikkerhet for betaling.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet.

Oslo 10 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om avgift til staten av kjøpe- 10 juni. og brukstillatelser for trelast av gran og furu.

Sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning kan fastsette en avgift til staten for tillatelser som gis til kjøp eller bruk av trelast i henhold til Landbruksdepartementets forordning av 16 mai 1941 om rasjonering av trelast av gran og furu.

Oslo 11 juni 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Rettelse.

Side 439. På 21de linje nedenfra skulle det — i parentesens — istedenfor Sosialdepartementet rettelig ha stått: Innenriksdepartementet.

Utgeber: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.